

ביקור בכפר נהר הירדן

שי כהן / 8.7.2022

בין גבעות ירוקות ונוף עוצר נשימה בגליל התחתון, מתחת לסככה רחבת ידיים הפרושה בין מבני כפר הנופש, מתרחש לו מחזה יוצא דופן, בפעם הראשונה מחדש לאחר שנתיים של קורונה. בליל צבעים וקולות תיפוף נבלעים בתוך ים של סרטים צבעוניים, מסכות וכתרי נוצות על ראשיהן של ילדות וילדים פלסטינים נרגשים. קבוצות קבוצות של ילדים ומדריכים מדביקים ומרכיבים יצורים מוזרים על גלגלים. דרקונים עם ראשי קרטון עטורי סרטים ולבבות צבעוניים, מחוברים למשטחי עץ על גלגלים. ילדים מאופרים מדדים על קלונסאות, נטולי פחד, מרחפים מעל ולצידם מדריכים צעירים, מגוננים לבל יפלו. על שולחן ליד, מתנדבות עמותת "בדרך להחלמה" שמשיעות את הילדים לבתי החולים במהלך השנה, עוזרות לילדות החמודות למרוח כוסות פלסטיק בדבק לבן ועליו שכבה נדיבה של נצנצים מזהבים.

השמש החמה של תחילת הקיץ צובעת את המחזה בצבעים עזים. יעל רוט רוכנת וקושרת את קלונסאות העץ לנערה השברירית שמביטה בחיוך למצלמה. יובל קושר סרטים אחרונים לעגלת הדרקון ומעביר הנחיות לקלנועית שתוביל את התהלוכה הצבעונית. קבוצת מתנדבי העמותה בניצוחה של דינה ענבר ועמליה יזל עמלה ללא לאות בהכנות לקראת תחילת המסע.

סוף סוף, חבושים במסכות ועטורי נוצות ססגוניות, התהלוכה יוצאת לדרכה מסביב לכפר. שיירה ארוכה של ילדים, מדריכים, מתנדבים והורים נרגשים צועדים בשמש הקופחת. "תלעתה, תניין, וואחד... אזראק יא חייתי..." שרים ילדי ומדריכי הקבוצה הכחולה ומיד אחריהן מגיבות קבוצות אחמאר ובורתוגאני בגרונות ניחרים ובצווחות של אושר. רנייה מתופפת מופלאה על הדרבוקה, מלווה את הצועדים. שושי רוטשילד המקסים מצטרף לשירה בקולי קולות ומדי פעם מתרגם עבורי מערבית את מילות השיר והקריאות הנלהבות. התהלוכה מתקרבת לסיימה והחבורה הססגונית מתכנסת לרחבה שליד הכניסה לכפר ובמשך דקות ארוכות ממשיכה את השירה והריקודים, ממאנת לסיים.

נשים בגלביות שחורות, כיסויי ראש ועיניים בורקות מאושר מביטות בפליאה בילדיהן שרים ורוקדים בקולי קולות. מהלכים מטר מעל האדמה כאילו לא היו חולים מעולם. קשה להבין את תחושותיה של האם שבנה או ביתה מתמודדים מזה חודשים ושנים עם דיאליזות וטיפולי כימותרפיה, השתלות מח עצם וניתוחים אינספור, וכל זאת במציאות בלתי אפשרית של קיום דחוק ולעיתים מוכה בשחול. לרגע קט של חסד, המבט שעל פניהן וההלחוחית בעיניהן מספרים הכל.

אני מתהלך בהשתאות בין הילדים שכמו מרחפים באויר, מוליכים בשירה ובטיפוף את תהלוכת הדרקונים, עטופים בסרטים צבעוניים וחיוכים אין קץ. זכיתי להיות נוכח רק ביום האחרון לחופשה המרגשת בכפר נהר הירדן. כפר נופש ייחודי לילדים המתמודדים עם מחלות כרוניות, גנטיות ומחלות מסכנות חיים. קשה להישאר אדיש לנוכח החוויה יוצאת הדופן שמעניקים מתנדבי הכפר ומתנדבי העמותה לילדים ולמשפחותיהם. למשך ארבעה ימים קסומים, מתנדבי עמותת בדרך להחלמה, ומדריכי כפר נהר הירדן הצליחו לעשות את הלא יאומן - להעלים כל זכר למחלות, לקשיים, למחסומים.

החבורה הנרגשת מתכנסת בחדר האוכל העמוס לעיפה מכל טוב. שורות שורות נאספים מסביב לשולחנות ארוכים, מחליפים חוויות, צוחקים, מתחבקים. הזדמנות להצטרף ולשוחח עם חלק מהמדריכים הצעירים. לקראת סוף הארוחה הקהל מתגודד מסביב לבמה לטקס הסיום. עמליה מברכת ומחלקת מתנות וגביעים למשתתפים שתרמו רבות לפרוייקט, לילדים המופלאים שהובילו והיוו השראה לכולם. חלק מן הסיפורים האישיים של הילדים לא פחות ממופלאים והעיניים מתקשות להישאר יבשות.

זהו זה. סוף החופשה וצריך לעלות לאוטובוסים ולחזור למציאות הקשה. אבל איך אפשר. איך אפשר להיפרד. המדריכים והמתנדבים שנפשם נקשרה בנפש הילדים והוריהם מתקשים לעצור את שטף הדמעות. הילדים והוריהם בחיבוקים עזים ומילות תודה ואהבה, בקושי רב קורעים את עצמם מהחלום. חמושים בכוחות מחודשים ובעוצמות נפשיות כבירות הם יוצאים בחזרה אל המאבק. המאבק לחיים.

זו הזדמנות להודות מקרב לב, לעמליה יזל על התכנון והארגון המופתי של הנופש בכפר נהר הירדן. עמליה, רכות האישורים שמעורבת ומכירה באופן אישי את החולים ואת משפחותיהם המורחבות, את הכאבים והמצוקות, ואחראית במידה רבה על לא פחות מניסים בחייהם של ילדים רבים. לדינה ענבר שניהלה את הפרוייקט לצידה של עמליה, לשושי רוטשילד ראש הקבוצה, ליובל ויעל רוט ולחבורת המתנדבים המוכשרת שאיפרו, בנו, הדביקו, צבעו והפעילו את הילדים, לנעמה גורלי, מנכ"לית העמותה שתמכה וגיבתה. ליעל נוי האחראית על מרכז התיאום ולירום אשהיים שצילם את התהלוכה. תודה גם למפקד המת"ק וקציניו שתמכו ותומכים בפרוייקט הזה ואף באו לבקר, ולשלמה צבאן מנהל המעבר וצוותו על שותפות רבת שנים והתארגנות מיוחדת ביום היציאה וביום החזרה להקל את מעברם של הילדים וההורים.